Norsk Fjørfelag
Lørenveien 38
0585 Oslo

NORSK FJØRFELAG

Miljødirektoratet
Postboks 5672 Torgarden
7485 Trondheim

Oslo, 26. oktober 2026

Høringsinnspill

Forslag til forskriftsendring om forbud mot bruk av fossil gass til oppvarming av bygninger

Norsk Fjørfelag (NFL) viser til Miljødirektoratets høring om forslag til endringer i forskrift om forbud mot bruk av mineralolje og fossil gass til permanent oppvarming av bygninger og takker for muligheten til å komme med innspill.

Norsk Fjørfelag støtter målet om å redusere klimagassutslippene fra oppvarming. I tråd med målsetningen i landbrukets klimaplan om utfasing av fossil gass innen 2030, har fjørfenæringen i lengre tid arbeidet systematisk med overgang til fornybare energikilder. 70 % av fjørfebøndene bruker nå kun fornybar energi til oppvarming.

Samtidig har fjørfeproduksjon særskilte behov knyttet til varmeeffekt, forsyningssikkerhet, hensyn til dyrevelferd og kontinuerlig drift. Forskriften bør derfor utformes slik at omstillingen blir både praktisk gjennomførbar og økonomisk forsvarlig.

Dersom forskriften fastsetter et forbud mot fossil energi til både grunnlast og spisslast berører det drøyt **350 fjørfegårder**. Med dagens tilgang på alternative energiløsninger, anslås en fullstendig omlegging for disse å koste **i størrelsesorden 1 milliard kroner.**

Norsk Fjørfelags hovedinnspill til forskriftsutkastet

1. Forbudet mot fossil gass til oppvarming av driftsbygninger i landbruket bør **tidligst tre i kraft 1. januar 2030**.
2. Det er **helt avgjørende med sikker og tilstrekkelig tilgang til biopropan** og andre fornybare gassalternativer **før** det stilles krav om full utfasing av fossil gass. For å stimulere til raskest mulig overgang bør det etableres virkemidler som gjør disse reelt tilgjengelig til en akseptabel og konkurransedyktig pris. Det er samtidig behov for et **leveringssviktunntak**: Dersom gassleverandør ikke kan levere biopropan i nødvendig mengde innen den tiden oppvarmingsbehovet krever, må fossil gass kunne brukes midlertidig.
3. NFL støtter forskriftens foreslåtte **massebalansemodell for gassrørledningsnett**. For å stimulere til økt etterspørsel og forbedret logistikk for biopropan, ber vi direktoratet vurdere en **tilsvarende nasjonal løsning for propan levert på tank (LPG).**
4. Bygninger i landbruket bør få **unntak for begrenset bruk av fossil gass til spisslast**, eksempelvis 10 % av årlig energibruk, fram til biopropan er tilstrekkelig tilgjengelig og forutsatt at resten av energimiksen er fornybar.
5. og 6. Investeringskostnadene ved omlegging for de resterende produsentene vil være høyere enn konsekvensutredningen viser. Et forbud må følges av flerårig og tilstrekkelig **investeringsstøtte**, høy nok støttegrad og adgang til trinnvis omstilling, inkludert støtte til varmegjenvinning før energivaren(e) er fullt fornybare.

De ulike punktene utdypes nedenfor.

Dagens status: En næring med lavt klimaavtrykk og tydelig omstillingsvilje

Norsk fjørfenæring består av ca. 1250 produsenter, som fordeler seg på cirka 550 konsumegg-produsenter[1], 525 slaktekyllingprodusenter, 31 kalkunprodusenter, 11 andeprodusenter og 110 produsenter av rugeegg og oppal/livdyr.

Når volumet av rødt kjøtt, hvitt kjøtt og egg sees under ett, produserer fjørfebøndene 45 % av totalvolumet av kjøtt og egg i Norge.

Norske egg, kylling, kalkun og and har allerede lavt klimaavtrykk, på nivå med frukt og grønt. Fjørfenæringen står for en begrenset del av landbrukets CO_2-utslipp, men ønsker å bidra aktivt til den felles innsatsen for å nå klimamålene.

Omstillingen er godt i gang: 70 % av norske fjørfebønder bruker nå kun fornybar energi. De resterende bruker fossil energi til grunnlast, spisslast eller begge deler. Dog er det store variasjoner mellom de ulike fjørfeproduksjonene. Andelen produsenter som kun bruker fornybar energi innen konsumegg- og kalkunproduksjon er henholdsvis ca. 93 og 80 %, mens slaktekylling ligger på ca. 45 % og oppal på anslagsvis 25 %.

1. Ikrafttredelsen må, som et minimum, utsettes til 2030

Miljødirektoratet foreslår at forbudet skal tre i kraft 1. januar 2028. Høringen ber samtidig om innspill på tidspunktet for ikrafttredelse, de foreslåtte unntakene og om enkelte typer bygg bør få en senere ikrafttredelse.

Etter mal fra overgangsordningen for mineralolje, ber Norsk Fjørfelag om at driftsbygninger i landbruket får utsatt frist for ikrafttredelse, frem til tidligst 1. januar 2030. Det vil gi samsvar mellom forskriften og målsetningen i Landbrukets klimaplan for perioden 2021–2030.

Dersom både grunnlast og spisslast blir omfattet av forbudet, vil **i overkant av 350 fjørfehus** som fortsatt bruker fossil energi berøres. Behov, lokalisering og energiråvaretilgang varierer og gjør at en fornybar energiløsning må skreddersys til hver enkelt gård. Tiden fram til 1. januar 2028 er altfor knapp for å kartlegge aktuelle energiløsninger, innhente tilbud, avklare finansiering og nettkapasitet og gjennomføre tekniske og bygningsmessige tiltak for de gjenstående. For de fleste omfatter omstillingen mer enn utskifting av selve varmekilden. Tiltakene krever eksempelvis også nytt teknisk rom, røropplegg, biobrensellager og oppgradering av gårdens elektriske anlegg eller strømtilførsel. Det vil i tillegg være en kapasitetsmessig utfordring for leverandører av de ulike energiløsningene å levere så mange anlegg i løpet av et drøyt år.

Konsekvensutredningen peker selv på 1. januar 2030 som et alternativ for enkelte aktører, og viser til at driftsbygninger i landbruket fikk utsatt frist ved innføringen av forbudet mot mineralolje. **En overgangsordning fram til tidligst 1. januar 2030 er helt nødvendig for omstilling av de gjenstående fjørfeprodusentene, forutsatt tilstrekkelig tilgang på biopropan**.

2. Tilgang på biopropan er helt avgjørende for å lykkes med omstillingen

Fristen for full utfasing av fossil gass må sees i sammenheng med tilgangen på andre fornybare alternativer, og helt spesifikt; reell tilgang på biopropan.

Konsekvensutredningen og jordbruksavtalen har fokus på biogass som et fornybart energialternativ for oppvarming av bygninger. Verken rå biogass eller oppgradert biogass (biometan) kan brukes i en propanbrenner (LPG) uten ombygging eller utskifting. Det skyldes at biogass og biopropan har ulike gassforhold og brennverdi. Dersom biogass/metan skal anvendes i et propananlegg, må dysene, brennerhullene og lufttilførselen bygges om. **Biogass er derfor ingen egnet erstatning for propan i eksisterende LPG-anlegg.**

[1] Beregnet som kommersielle konsumeggprodusenter, med mer enn 1000 høneplasser.

Mange av produsentene som fortsatt bruker fossil energi, har propan levert på tank. **Biopropan kan erstatte fossil LPG i eksisterende utstyr og gjør det mulig å utnytte eksisterende tanker, rør og varmeutstyr. Det er derfor den løsningen som raskest kan redusere utslipp uten omfattende ombygging**. Dette støttes også av konsekvensutredningen, som peker på at biopropan kan erstatte fossil propan i eksisterende utstyr, men samtidig beskriver biopropan som lite tilgjengelig på det norske markedet i dag.

Norsk Fjørfelags dialog med gassleverandører viser at markedet foreløpig er umodent, men samtidig at den potensielle tilgangen har bedret seg siden konsekvensutredningen ble utarbeidet. **Konkurransedyktig pris og reell tilgjengelighet avhenger av effektiv distribusjon og logistikk.** Så lenge fossil propan og biopropan må håndteres som separate produkter ved tankleveranser, gir små og geografisk spredte bestillinger lite effektiv transport og høyere kostnader. Tilgangen på råstoff til produksjon av biopropan kan dessuten variere, og leverandørene kan derfor ikke garantere at biopropan til enhver tid vil være tilgjengelig i tilstrekkelige mengder.

Siden det er praktisk umulig for alle fjørfehusene med fossil gass å bygge om til alternative energikilder innen 2030, er biopropan den eneste realistiske løsningen for å innfri forventet omstilling. Etter Norsk Fjørfelags vurdering er det derfor **avgjørende at forskriften legger til rette for et fungerende marked for biopropan før forbudet trer i kraft.** Dersom ikke biopropan blir tilgjengelig, vil det være behov for en lenger overgangsperiode enn frem til 2030.

Vi oppfordrer til å utrede og **etablere en massebalanseordning for propan levert på tank**, etter samme prinsipp som den foreslåtte ordningen for gassrørledningsnett. En produsent bør kunne kjøpe og dokumentere en bestemt mengde biopropan, mens leverandøren dokumenterer at en tilsvarende mengde biopropan er omsatt i markedet, uten at den fornybare andelen nødvendigvis må følge fysisk med hver enkelt levering. Ordningen må sikre sporbarhet og hindre dobbelttelling. En slik løsning kan gi mer effektiv transport, større samlede leveranser og bedre grunnlag for et landsdekkende marked.

For å stimulere til raskest mulig overgang, bør myndighetene etablere virkemidler som bygger etterspørsel og forsyning parallelt. En aktuell modell er en **tidsavgrenset støtteordning som dekker hele eller deler av mellomlegget mellom fossil propan/LPG og biopropan.** Ordningen kan utformes med dokumentasjonskrav hos energileverandøren og trappes ned når volumene øker og markedet modnes.

Regelverket bør samtidig ta høyde for leveringssvikt eller dokumentert mangel på biopropan. Dersom en produsent har innrettet seg for bruk av biopropan, men det midlertidig ikke kan leveres i nødvendig mengde, **bør forskriften åpne for begrenset bruk av fossil propan inntil leveringssituasjonen er normalisert**. Et slikt **leveringssviktunntak** bør være klart avgrenset og dokumenterbart, og knyttes til faktisk leveringssvikt eller utilstrekkelig tilgjengelighet i markedet. Unntaket bør bare gjelde dersom leveringssvikten skyldes forhold utenfor brukerens kontroll, og brukeren kan dokumentere at biopropan er bestilt innen rimelig tid før forventet levering. I slike tilfeller bør fossil propan kunne brukes i den utstrekning det er nødvendig for å opprettholde forsvarlig oppvarming av bygningen og ivareta god dyrehelse. Bruken bør begrenses til den mengden og perioden leveringssvikten gjelder, og opphøre når biopropan igjen kan leveres. Dette vil gi nødvendig forsyningssikkerhet uten å svekke hovedinsentivet til å gå over til fornybar energi.

En slik, helhetlig løsning med biopropan vil gi raske utslippsreduksjoner, utnytte eksisterende tank- og fyringsanlegg, redusere kapitalbehovet til investeringer og gjøre det enklere å beholde gassanlegget som reserve. Den vil også være særlig relevant for gårder der strømnettet har begrenset kapasitet, eller der faste biobrensler er lite egnet på grunn av logistikk eller lokale ressursforhold.

3. Støtter massebalanseringsløsning for rørgassledningsnett

Rogaland skiller seg fra resten av landet. Miljødirektoratet viser til at bruken av fossil gass til permanent oppvarming i hovedsak består av naturgass i to distribusjonsnett i Rogaland, mens

propan dominerer ellers i landet. Regionen har samtidig begrensninger i nettkapasiteten, og konsekvensutredningen peker på at et forbud antas å få størst konsekvenser her.

Våre tall bekrefter dette bildet. **Det er en betydelig høyere andel slaktekyllingprodusenter i Rogaland (og Innlandet) som fortsatt bruker fossil energi sammenlignet med resten av landet. Forskjellen gjelder både eldre og nyere bygg.** Av 15 registrerte fjørfehus i Rogaland bygget i perioden 2015–2026 som vi kjenner til, bruker 6 kun fossil energi, 7 en kombinasjon og 2 kun fornybar energi. Utenfor Rogaland var 27 av 39 nyere hus helfornybare. Det viser at en frist i 2028 kan utløse tidlig utskifting av teknisk velfungerende anlegg.

Deler av Rogaland har lite skog tilhørende eller i nærheten av fjørfegårdene. En del av dem oppgir også å ha få soltimer. Deler av fylket har begrensninger i nettkapasiteten og fjørfeprodusentene må dermed konkurrere med veksthusgartnerne om tilgangen på kraft når begge næringene skal legges om til fornybart samtidig.

Enkelte fjørfeprodusenter er koblet til rørgassledningsnettene. **Norsk Fjørfelag støtter den foreslåtte massebalanseløsningen i forskriften.** En sluttbruker bør kunne betale for og dokumentere kjøp av fornybar gass, mens leverandøren har ansvar for å dokumentere at tilsvarende mengde fornybar gass er tilført nettet og ikke er solgt flere ganger. Løsningen må samtidig følges av tilstrekkelig tilgang og en pris som gjør norsk matproduksjon konkurransedyktig.

Som nevnt under pkt. 2 **oppfordrer vi til å utrede samme løsning for LPG på nasjonalt nivå.**

4. Behov for avgrenset unntak for fossil gass til spisslast

Fjørfehus har særskilte behov for varme og forsyningssikkerhet. Oppvarming av fjørfehus skiller seg fra oppvarming av bolig- og næringsbygg. **Stabil og tilstrekkelig temperatur er en grunnleggende forutsetning for forsvarlig produksjon og dyrevelferd.**

Varmebehovet varierer betydelig mellom fjørfeproduksjoner og gjennom produksjonssyklusen. Slaktekylling-, kalkun-, rugeegg- og kombinasjonsproduksjoner kan ha et betydelig varme- og effektbehov. I konsumeggproduksjonen avgir derimot vanligvis dyrene tilstrekkelig varme til å dekke oppvarmingsbehovet gjennom innsettet, derfor er energibehovet lavt.

Felles for produksjonene er at det kan være korte perioder med svært høyt effektbehov. Dette gjelder for eksempel dersom innsetting av daggamle kyllinger eller unghøns sammenfaller med lave utetemperaturer. Denne kombinasjonen kan for eksempel forekomme inntil en gang i året i kalkunproduksjon, mens det kan gå flere år mellom hver gang i konsumeggproduksjon. Da er det behov for en energikilde som raskt og effektivt kan varme opp husene. Elektrisitet og varmepumper er uegnede til dette behovet.

Forslaget til § 7 åpner allerede for fossil gass ved driftsforstyrrelser i kraftsystemet og ved feil eller skade i oppvarmingsanlegget. Norsk Fjørfelag ber om ytterligere **et unntak i § 7, til å anvende fossil gass til spisslast, for eksempel 10 % av gårdens årlige energiforbruk, fram til biopropan er tilstrekkelig tilgjengelig til en akseptabel pris.** En klar forutsetning bør være at grunnlasten og resten av spisslasten er fornybar og at bruken måles og dokumenteres.

Dette vil gjøre det økonomisk mulig å dimensjonere varmepumper, flis- og pelletsanlegg for normal drift i stedet for de høyeste effekttoppene. **Det vil redusere investeringskostnadene betydelig.** Alternativet er doble, fullskala systemer, fordi reserveanlegget må kunne levere samme effekt som hovedanlegget.

Vi oppfordrer samtidig til at ordlyden i § 7 annet ledd kvalitetssikres. Første setning i forskrifts-utkastet omtaler bare mineralolje ved feil eller skade, mens neste setning omtaler både mineralolje og fossil gass. Bestemmelsen bør uttrykkelig omfatte fossil gass begge steder dersom dette er hensikten.

5. Investeringskostnadene er høyere enn konsekvensutredningen synliggjør

I august kartla vi investeringskostnader ved ulike energianlegg. Basert på disse, samt anslaget over antall gjenstående fjørfehus, viser våre beregninger at **samlede investeringskostnader for å få de resterende fjørfeprodusentene over på fornybar energi ligger i størrelsesorden 1 milliard kroner,** dersom det skal løses med dagens alternative energiløsninger.

Dagens fjørfeproduksjon benytter ofte en kombinasjon av energikilder. Nesten halvparten av fjørfebøndene som nylig har gjort investeringer eller har fått pristilbud for ombygging oppgir at varmegjenvinner er en del av investeringsløsningen. Andre hyppig forekommende energiløsninger er flisfyringsanlegg eller anlegg for pellets, halm eller annet trevirke, solcelleanlegg og varmepumpe luft-til-vann. I mange prosjekter kommer det i tillegg kostnader til teknisk rom, røropplegg, batterier, aggregat, elektrisk anlegg, strømtilførsel, trafo, boring eller håndverkerkostnader.

Store kostnadsforskjeller mellom energiløsningene, regionene og fjørfeproduksjonene

Kostnadene til ombygging har økt betydelig de siste årene. Oppdaterte investeringskostnader ved ulike energianleggsløsningene, basert på investeringskostnader ved ombygging i 2025/26 eller pristilbud for ombygging i 2026/27 er:

- varmeveksler eller varmegjenvinner 1-1,5 mill. kroner
- luft-til-luft-varmepumpe 1,2 mill. kroner
- solcelleanlegg 1,3 mill. kroner
- luft-til-vann-varmepumpe 1,5 mill. kroner
- fyringsanlegg for flis 3,5 mill. kroner
- fyringsanlegg for pellets, halm eller annet trevirke 3,5 mill. kroner
- væske-til-vann-varmepumpe (bergvarme) 4,2 mill. kroner
- jordvarme 6,0 mill. kroner

Kostnadene varierer også mellom de ulike fjørfeproduksjonene, noe som er naturlig gitt at ulike fjørfeproduksjoner har svært ulike energibehov. Mange konsumeggprodusenter vil trolig komme langt med en investering på 100 000 kr, mens produsenter av and, slaktekylling og rugeegg i snitt vil måtte investere 3-3,5 mill. kroner. I øvre del av sjiktet ligger kalkunprodusenter og produsenter med mer enn en fjørfeproduksjon. De kan gjerne forvente en investering på 5 mill. kroner eller mer, fordi de ofte har store hus, høyt energiforbruk eller flere bygg.

Tabellen under viser at det også er tydelige regionale forskjeller på hvilke energiløsninger som velges, blant annet basert på ulikt klima og tilgang på biobrensel. Fyringsanlegg for flis og pellets, halm og annet trevirke er mest aktuelle i områder med enkel tilgang på biobrensel, som på Østlandet og i Trøndelag. I Rogaland benyttes gjerne en kombinasjon av varmepumper, varmevekslere, elektrisitet, solceller og batterier, mens flis er mindre utbredt.

Lokallag	Antall investeringer	Varme-veksler	Flisfyrings-anlegg	Fyringsanlegg for pellets/ halm/trevirke	Solcelle-anlegg	Varmepumpe væske–til-vann	Varmepumpe luft–til-vann	Varmepumpe luft-til-luft	Batterier
Buskerud Fjørfelag	3	0%	33%	67%	33%	33%	0%	0%	0%
Innlandet Fjørfelag	11	9%	64%	27%	0%	9%	0%	0%	0%
Rogaland Fjørfelag	20	45%	0%	5%	25%	5%	45%	25%	20%
Telemark Fjørfelag	3	67%	0%	0%	0%	0%	67%	0%	0%
Trøndelag Fjørfelag	13	85%	38%	38%	8%	0%	0%	0%	0%
Vestfold Fjørfelag	3	0%	67%	33%	0%	33%	0%	0%	0%
Østfold og Akershus Fjørfelag	12	33%	50%	0%	42%	17%	0%	0%	8%

Energiløsninger og -teknologier fordelt på ulike regioner/lokallag. Basert på 58 anlegg oppgradert i 2025/26 eller med pristilbud for å oppgraderes i 2026/27. Kilde: Norsk Fjørfelags energiundersøkelse 2026.

Som tallene viser, krever overgangen til fossilfrie energiløsninger store investeringer. I en medlemsundersøkelse vi gjennomførte i august 2026 **oppgir 32 % at manglende/lav investeringsstøtte er en viktig barriere for å oppgradere, og 41 % svarte at finansieringskostnadene er en viktig barriere.**

Fjørfeproduksjonen er i stor grad markedsbasert, med 95 – 99 % av omsetningen fra markedet. **Produsentene har begrensede muligheter til å hente inn store, myndighetspålagte investeringskostnader gjennom økte priser.** Innføring av et forbud uten tilstrekkelig overgangsperiode og støtteordninger kan derfor få store økonomiske konsekvenser for den enkelte produsent.

Undersøkelsen vår viser at investeringskostnadene til fornybar energi er omtrent like store enten produsentene har en omsetning på inntil 3 millioner kroner i året (som endel produsenter med eldre egg- eller slaktekyllinghus har) eller en omsetning på 3-9,9 eller 10-15 mill. kroner i året. **Dette innebærer at det er de små og mellomstore produsentene som får den høyeste investeringen sett som andel av omsetningen.** Det gjenspeiles også i at mange av de store produsentene allerede har lagt over til fornybar energi.

6. Investeringsstøtten må dimensjoneres for omstillingen

Et totalforbud vil medføre store kostnader for de berørte produsentene. Fjørfenæringen henter hoveddelen av inntektene sine fra markedet og kun en liten andel fra jordbruksavtalen (1-5 %). Kostnader som følger av pålagte investeringer må derfor enten dekkes gjennom høyere oppgjørspris eller reduserer økonomien i drifta. Dersom hele kostnaden må tas ut i markedet, vil resultatet bli høyere matpriser for forbrukerne.

Verdiskapingsprogrammet for fornybar energi og teknologi i landbruket kan i dag gi inntil 35 % støtte, maksimalt 1,5 mill. kroner. For neste år er det 244 mill. kroner i potten. Med flere hundre fjørfegårder med investeringsbehov på flere millioner kroner per gård, er både støttegrad, maksimalbeløp og samlet bevilgning avgjørende.

Produsentene trenger forutsigbarhet for at støtteordningene har tilstrekkelig med midler tilgjengelig gjennom hele omstillingsperioden. I 2026 gikk VSP Fornybar tom for midler allerede ved månedsskiftet september/oktober.

Norsk Fjørfelag ber om at Miljødirektoratet yter påvirkning for å tilrettelegge slik at VSP Fornybar

- **har tilstrekkelige rammer** til at alle berørte produsenter kan gjennomføre omstillingen innen forbudet trer i kraft
- gir en **støttegrad** og et **maksimalbeløp som står i forhold til dokumenterte investeringer** i fjørfeproduksjonen
- kan **dekke tiltak i flere trinn på samme gård**, når dette gir raskere utslippsreduksjon og bedre kapitalutnyttelse
- gir **støtte til varmeveksler og varmegjenvinning også når fossil grunnlast fortsatt brukes i en overgangsfase**, forutsatt at tiltaket dokumentert reduserer energiforbruk og utslipp. Avhengig av type fremtidig fornybar energiløsning, vil støtte til varmegjenvinning før full konvertering gi umiddelbare utslippskutt og redusere dimensjoneringen av senere investeringer.

7. Forslag til forskriftsmessig løsning

Norsk Fjørfelag foreslår at overgangsperioden tas inn direkte i virkeområdebestemmelsen, for eksempel etter mønster fra den tidligere overgangsordningen for mineraloljeforbudet:

Forslag til ny bokstav i § 2 annet ledd: «driftsbygninger i landbruket frem til 1. januar 2030.»

I tillegg foreslår vi at § 7 suppleres med to avgrensede unntak. En mulig formulering er:

Forbudet i § 4 b gjelder ikke for:
a. begrenset bruk av fossil gass til spisslast i driftsbygninger i landbruket, når bygningens grunnlast dekkes av fornybar energi,
b. nødvendig bruk av fossil propan når bruker av fyringsanlegget har bestilt eller forsøkt å anskaffe biopropan, men biopropan midlertidig ikke kan leveres i nødvendig mengde innen den tiden oppvarmingsbehovet krever.

Bruk etter første ledd bokstav a skal måles og dokumenteres og kan ikke overstige 10 prosent av levert energi til oppvarming i kalenderåret.

Bruk etter første ledd bokstav b skal begrenses til den mengden og perioden leveringssvikten gjelder. Leveringssvikten skal dokumenteres ved skriftlig bekreftelse fra gassleverandøren. Bekreftelsen skal angi bestilt eller etterspurt mengde, manglende leveringsmengde og forventet tidspunkt for når levering kan gjenopptas. Bruker skal dokumentere mengden fossil propan som er levert og brukt i perioden.

10. Oppsummering

Fjørfenæringen er godt i gang med overgangen til fornybar energi og jobber for å nå målet om fossilfri oppvarming innen 2030.

For at det foreslåtte forbudet skal gi en trygg, effektiv og økonomisk forsvarlig omstilling, er Norsk Fjørfelag sine viktigste innspill at:

- Forbudet for landbruksbygg **tidligst trer i kraft 1. januar 2030**, forutsatt tilgang på biopropan. Alternativt er det behov for ytterligere overgangstid.
- **Det er helt avgjørende med tilstrekkelig tilgang på biopropan i nødvendig mengde** og til konkurransedyktig pris **før** det stilles krav om full utfasing av fossil gass.
- Den foreslåtte **massebalansemodellen** for gassrørledningsnett bør også vurderes for LPG i resten av landet
- Det er behov for **to avgrensede unntak** for bruk av fossil gass; et for **10 % fossil spisslast** frem til tilstrekkelig biopropan er på plass og et ved **leveransesvikt av biopropan.**
- Gjennom VSP Fornybar må det sikres tilstrekkelig **investeringsstøtte**, høy nok **støttegrad** og mulighet til å gjennomføre **tiltak i flere trinn**.

Disse tilpasningene vil bidra til at norsk fjørfenæring når klimamålene gjennom løsninger som samtidig ivaretar dyrevelferd, matproduksjon, driftssikkerhet og økonomisk bærekraft.

Med vennlig hilsen
Norsk Fjørfelag

Norsk Fjørfelag er en politisk uavhengig interesseorganisasjon for alle som driver ervervsmessig fjørfehold. Norsk Fjørfelag organiserer fjørfeprodusentene uavhengig av varemottaker og produksjonsform (egg, slaktekylling, kalkun, and, gås eller oppal/livdyr). Norsk Fjørfelag har 900 medlemmer.